

Српска Православна Црква својој духовној деци о Васкрсу 2018. године,

ИРИНЕЈ

по милости Божјој Православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше Свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни васкршњи поздрав:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Испуни се време вишенедељног Часног поста у коме смо на свакодневним богослужењима – покајањем, исповешћу и сузним молитвама – састрадавали са Господом нашим, пратили крстоваскрсни пут и благодарно клицали: „Слава дуготрпљењу Твоме, Господе!“ Проживљавали смо добровољна страдања, понижења, пљувања и крсну смрт, да бисмо данас, по неизмерној милости Божјој, дочекали Христово славно Васкрсење. Учествујући у овим догађајима, ми кроз њих и живимо, превазилазећи смрт и сваку жалост; јер као што без смрти нема Васкрсења, тако ни без подвига са надом и трпљењем нема утехе. Зато се поклањамо и благодаримо Господу Васкрсом из мртвих, јер је нас, верне Своје, удостојио да будемо причасници Његових чудесних дела, осећајући у нашој души нов живот који побеђује све невоље.

Зато на данашњи Празник, који јесте оаза мира и радости, ми вршимо духовну смотру, наоружавајући се надом да бисмо уз помоћ свеоружја Божјег, које је у Цркви, издржали све тешкоће и сва искушења, црпећи снагу од Господа који нас храбри речима: „Не бојте се, Ја сам победио свет“ (Јн 16, 33). Васкрсење јесте највећа победа над злом, грехом и смрћу, која нас подсећа да и ми имамо могућност и обавезу да се успротивимо сваком духовном паду и свему што нас онемогућава у идењу за добром, да не очајавамо него да наду своју положимо на Господа, да бисмо добили Божју благодат и помоћ у свакој тешкоћи.

Радосно прослављајмо данашњи светли празник, драга наша децо духовна, јер његова благодат и светлост не долазе од Сунца, нити од анђелâ, већ од неприступне светлости којом се разгони тама и очи људске сагледавају сву лепоту и склад Божјег света. Само у тој светлости може се јасно сагледати смисао постојања човека и света у достојанству које им по Божјем назначењу припада. На овај дан се, заједно са богоносним оцима Цркве Христове, подсећамо и опомињемо да се узрок и циљ тварне егзистенције налази у Богу. Као сарадник Божји, човек је одговоран не само за себе и свој народ, него за све људе и за све народе, за свеукупну Божју творевину. То је свечовечанска философија којом наша вера живи и делује кроз векове, пројављујући оно што се данас модерно назива „еколошком свешћу“. Зато на данашњи Празник, који јесте оаза мира и радости, ми вршимо духовну смотру, наоружавајући се надом да бисмо уз помоћ свеоружја Божјег, које је у Цркви, издржали све тешкоће и сва искушења, црпећи снагу од Господа који нас храбри речима: „Не бојте се, Ја сам победио свет“ (Јн 16, 33). Васкрсење јесте највећа победа над злом, грехом и смрћу, која нас подсећа да и ми имамо могућност и обавезу да се успротивимо сваком духовном паду и свему што нас онемогућава у идењу за добром, да не очајавамо него да наду своју положимо на Господа, да бисмо добили Божју благодат и помоћ у свакој тешкоћи. Вера у Васкрслог Богочовека пројављује лековитост пред стихијом пораста депресивности у савременом свету, јер нам, по речима светог Теофана Затворника, дарује могућност да духовним очима „гледамо преко греха

и патње“. Ако ли по слабости грешимо, свето Јеванђеље нам поручује: Устани ти који спаваш – у греху – устани и васкрсни из мртвих – покајањем – и обасјаће те Христос (ср. Еф 5, 14).

Како би све довео у првобитни склад и нама људима вратио радост од гледања лица Његова, Сâм Господ из превеликог милосрђа и љубави према нама узима на Себе чудесни подвиг – постаје Богочовек, родивши се од Духа Светога и Марије Дјеве ради нас људи и ради нашега спасења, и „би предан за грехе наше и устаде за оправдање наше“ (Рим 4, 25). Дакле, оправдање наше јесте обожење у Христу Исусу, а радост наша јесте вечна радост и нада Васкрсења, на коме се темељи Символ хришћанске вере, а које собом доноси највећи дар: победу живота над смрћу. Очовечење као почетак домостроја спасења рода људског у Васкрсењу остварује коначно испуњење спасоносног дела које Православна Црква сваке недеље непрекидно прославља. Тако годишњи круг у коме постојимо, по златокрилим речима светог Владике Николаја, није „само једна читуља мртвих“, већ увек отворени динамизам живота који иде у сусрет Христу Који долази. Зато, ко је Христов и назива се хришћанином ослобођен је смрти, јер нас Сâм Господ у то уверава: „Ја сам васкрсење и живот; ко верује у Мене, ако и умре, живеће“ (Јн 11, 25). Овим речима Он нам даје наду на истински живот који је радост наше вере; из њих разумемо да је Његово Васкрсење – наше васкрсење, јер Христос смрћу смрт уништи, дарујући нама живот вечни.

Молимо се да нам свима Косовски завет буде мост између небеске и земаљске Србије

Пише: Васкршња посланица СПЦ
субота, 07 април 2018 19:51

